

ਸਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਸ. ਸਾਰੋ ਜੇ. ਜੇ

ਰਤਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਭਾਖੜਾ ਬਿਆਸ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਬੋਰਡ

ਅਤੇ ਹੋਰ- ਜਵਾਬਦੇਹ

2002 ਦੇ CWP ਨੰ. 816

10 ਅਕਤੂਬਰ 2002

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226 — ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ I, ਭਾਗ II, Chapter XI — Rl.11.5—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ। 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ - ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ - Rl.11.5(1) ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕਮਿਊਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - Rl.11.5 (1.11.5.5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਟੇਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ) — 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਹਦਾਇਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 40% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ 1/3 ਹਿੱਸਾ - ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ 12 ਜਾਂ 15 ਦੇ ਗੁਣਕ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ - ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਟੇਬਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ - 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੀਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮਦੋਨਜ਼ਰ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 40% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਹਿੱਸਾ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 15 ਦਾ ਗੁਣਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੇ ਗੁਣਕ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਮਰ ਵਰਗ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹ ਹੋਣੇ ਸਨ ਭਾਵ ਉਹ ਜੋ ਪੈਨਸ਼ਨ 59 ਸਾਲ ਤੋਂ 65 ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਮਿਊਟ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 65 ਤੋਂ 70 ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਉਮਰ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਦੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਦਲੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11.5(2) ਵਿੱਚ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 15 ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ 12 ਦੇ ਗੁਣਕ ਦੀ ਬਜਾਏ 15 ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਦਾਇਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 17 ਅਤੇ 21)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਾਨਯੋਗ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 17 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇਸ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੇ।

(ਪੈਰਾ 28)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧੇ। ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀ ਬਣਾਉਣਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੱਜ ਹੋਣਗੇ।

(ਪੈਰਾ 34)

ਮਦਨ ਮੋਹਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਡੀ.ਐਸ.ਨੇਹਰਾ, ਅਰੁਣ ਨਹਿਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰ.

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੰਜੀਵ ਗੋਇਲ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸਐਸ ਸਰੋਂ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਆਰਡਰ 2002 ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਰਾਈਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ.18 833 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ।

(2) ਸਬੰਧ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ- ਭਾਖੜਾ ਬਿਆਸ

ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਬੋਰਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਣਸੋਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ/ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭਾਂ ਬਾਰੇ ਚੌਥੇ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 16 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ਮਿਤੀ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ (ਅੰਕੜਾ P-2)। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1998 ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 15 ਦੇ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਡ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀ 2 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਜੋ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਸਬੰਧੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਬੋਰਡ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ।

(3) 2002 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 816 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 40% ਮੂਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਕਿ 10.46 ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1, 2, 3, 15, 16 ਅਤੇ 17 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 15 ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 40% ਮੁਢਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ 9.81 ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 14 ਵਿੱਚ 15 ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਬਕਾਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(4) 2002 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 833 ਵਿੱਚ, 15 ਦੇ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਬਕਾਏ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਮੂਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 40% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਦਰ

ਦੇਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ 12 ਦਾ ਗੁਣਕ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਮੁੱਲ ਦੀ ਘੱਟ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 15 ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੂਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 40% ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ

ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ / 1998 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 165311 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੋਰਡ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

(6) ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬੋਰਡ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ। ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 8 ਦਸੰਬਰ, 1981 (ਅਨੇਕਚਰ ਆਰ.ਐਲ.) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ 70 ਸਾਲ ਦੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 19 ਮਈ, 1983 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ-2) ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ 70 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ। ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, ਜਿੱਥੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਘਟੀ ਹੋਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਿਊਟਡ ਮੁੱਲ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਤਰ (ਅਨੇਕਚਰ ਆਰ-3), ਜੋ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਤੀ 14.10.1998 ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਸ ਦਿਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਾਂ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਢਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 40% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜ਼ਨ ਨੂੰ ਕਮਿਊਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਵਾਲੀਅਮ II ਭਾਗ I (ਬੋਡੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਯਮ) ਦੇ ਨਿਯਮ 11.5(2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(7) ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਢਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਏ ਮਾਣਯੋਗ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 1998 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16531 ਦਾ 17 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਹੋਇਆ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ. -3) ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ 17 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ / ਲੋਕ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਨੁਬੰਧ P-4 ਅਤੇ P-5 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 17 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 17 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 7988 ਆਫ 2000 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਸ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਰਾਜ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਜਬ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 2 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-6)। ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 2001 ਦੀ ਰਿਵਿਊ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ. 95 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਪੀ-7)। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 14595-96 ਆਫ 2001 ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ 13 ਅਗਸਤ, 2001 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਾਨਯੋਗ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਲਾਇਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੱਗੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ CWP ਨੰਬਰ 1611 ਆਫ 2001 ਨੇ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ 15 ਦਾ ਗੁਣਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਿਊਟਡ ਪੈਨਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 (ਅੰਕੜਾ ਆਰ-3), ਜੋ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ 40% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਮਿਊਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ 15 ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। II, ਭਾਗ I ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 29 ਅਗਸਤ, 2002 ਨੂੰ 2001 ਦੇ ਟੀ.ਆਰ. ਸਿੰਗਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 6658 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(10) ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੁਕਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਆਰ-3) ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 15 ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟਿਡ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, - ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1998 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਪੀ-2) ਅਤੇ 17 ਫਰਵਰੀ, 2000 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਪੀ-3) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦੇ ਕੇਸ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 16531 ਆਫ 2000 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 7988 ਆਫ 2000 ਨੂੰ ਵੀ 2 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 2001 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ. 95 ਨੂੰ ਵੀ 2 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-6) ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ 13 ਅਗਸਤ, 2001 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ-3), ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ -

ਨੰ. 1/7/98, IFP III/8830

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ

ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ

(ਵਿੱਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ III)

ਮਿਤੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998।

ਨੂੰ

ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀ,
ਡਿਵੀਜ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ,
ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ,
ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਅਤੇ
ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ.

ਵਿਸ਼ਾ: ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ
1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ।

ਸਰ,

ਮੈਨੂੰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 1/7/98-IFP III/8709, ਮਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਪੈਰਾ 8.1 ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੌਥੇ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 40% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਹਿੱਸਾ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। .

2. ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ II ਦੇ ਅਧਿਆਇ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11.5 (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰਣੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹਨ।

3. ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

(Sd.)। . .

(ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ)

(11) ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੌਥੇ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਢਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 40% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਹਿੱਸਾ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਦਾਇਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੈਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 2 ਦੇ ਚੈਪਟਰ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11.5 (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(12) *Pu, njabeCivil Service J Rules3Vo* ਦਾ ਅਧਿਆਏ XI³ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 11.5 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

(1) "ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਲਾਂ ਦੇ ਟੇਬਲ ਜਾਂ ਟੇਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।"

“ਨੋਟ 1. —ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਜਦੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਟੇਬਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੀ ਗਣਨਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਟੇਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਉਹ ਹਨ, ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ। ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨੋਟ 2. —ਕਿਸੇ ਬਿਨੈਕਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਸਾਰਣੀ ਨੂੰ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਭੁਗਤਾਨ ਸੋਧੀ ਗਈ ਸਾਰਣੀ ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। , ਪਰ ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਰਣੀ ਉਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 14 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਵੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

(2) ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਸਾਰਣੀ ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਮਰ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਉਮਰ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਾ ਕਿ ਘੱਟ।

ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਅਸਲ ਉਮਰ ਨਾਲੋਂ।"

(13) ਨਿਯਮ 11.5(2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰਣੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ R-4 ਵਜੋਂ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰਣੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਟੇਬਲ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਟੇਬਲ Annexure R-4 4.75 pa ਦੀ ਵਿਆਜ ਦਰ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਮੁੱਲ)। ਉਕਤ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ, ਉਮਰ, ਅਗਲਾ ਜਨਮਦਿਨ ਅਤੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਸੀਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਣੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣੀ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ 16 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੂਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 40% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਹਿੱਸਾ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ 15 ਦਾ ਗੁਣਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਕ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਅਧਿਆਇ 11.1(ਏ) ਦੇ ਅਧਿਆਇ 11.1(ਏ) ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਭਾਗ II ਭਾਗ I ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਰੁਪਏ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11.5(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਊਟਡ ਮੁੱਲ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਗਲੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(14) ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ 8 ਦਸੰਬਰ 1981 ਦਾ ਪੱਤਰ 70 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 11.1(ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਸੀ

ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XI ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਣੀ ਗਈ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਸਲ ਮੁੱਲ ਜੋ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਨੁਪਾਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਕਿ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਸਲ ਰਕਮ ਦੇ ਕਮਿਊਟਡ ਮੁੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਦਲੀਯੋਗ ਸੀਖਿਆ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਸਤਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ 8 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 70 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1 ਦਸੰਬਰ 1981 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ।

(15) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 6 ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 19 ਮਈ, 1983 ਦੇ 3 ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ। 8 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਮੁੱਲ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 59 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਮੈਡੀਕਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰ 69 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ 8 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 70 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਹਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ 70 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਘਟੀ ਹੋਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਿਊਟਡ ਮੁੱਲ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(16) ਇਹ ਇਹ ਹੈ ? ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਈ.

21.7.1998 ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮਿਤੀ 21.7.1998 ਨੂੰ ਉਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਥਿਤੀ ਅਰਥਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

- (i) ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ 1/3rd ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 40% ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
- (ii) ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ 15 ਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮਰ 70 ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਗਈ, ਘਟੀ ਹੋਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (iii) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11.5(2) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 40% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਮਿਊਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦੇ 70 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇ ਇਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘਟੀ ਹੋਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕਮਿਊਟਡ ਮੁੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਹੁਣ ਅਸਲ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਮਾਨਕੀਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਗਿਆ ਹੈ। 19 ਮਈ, 1983 ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

“ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ 600 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਮਿਊਟਿਡ ਮੁੱਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 19.65 ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ 65 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਕਮਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਰਕਮ 8 ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਘਟੀ ਹੋਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

73 ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਆਜ ਦੀ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇਸ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਵੀ ਜੋੜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਮਰ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ 39 ਸਾਲ ਤੋਂ 65 ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜੋੜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ 9 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜੋੜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ 65 ਸਾਲ ਅਤੇ 65 ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। 70 ਸਾਲ।"

(17) ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਮਰ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਭਾਵ ਉਹ ਜੋ ਪੈਨਸ਼ਨ 59 ਸਾਲ ਤੋਂ 65 ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਮਿਊਟ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ 65 ਤੋਂ 70 ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਉਮਰ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਦੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਦਲੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11.5(2) ਵਿੱਚ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 15 ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 11.5(2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਸਾਰਣੀ ਜਾਂ ਟੇਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦੇ ਕਾਰਕ (ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਪੂੰਜੀਕਰਨ ਮੁੱਲ) ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਗਣਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ:-

- (i) ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਹਿੱਸਾ X ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਭਾਵ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ $12 X$ ਫੈਕਟਰ।
- (ii) ਇੱਥੇ ਗੁਣਕ 12 ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਊਟੇਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਹੋਣੀ ਹੈ।

(18) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਮਾਤ III ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ 58 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਦਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਊਟਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ

(ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ 40%) x ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵ 10.46×12

(19) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ IV ਜਮਾਤ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ 60 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਦਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਊਟਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ 40%) x ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵ 9.81×12

(20) ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਫੈਕਟਰ 12 ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਊਟਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(21) ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ, ਕਿ 12 ਦੇ ਗੁਣਕ ਦੀ ਬਜਾਏ 15 ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਦਾਇਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(22) (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜ਼ੋਰ ਬਹੁਤਾ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 30 ਜੂਨ, 1998 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਂਡ ਲਿਟੀਗੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਜੀਪੀਐਫ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਕੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਦਾਅਵਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 15 ਦਾ ਗੁਣਕ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਬਦਲਿਆ ਹਿੱਸਾ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ 15 ਦੇ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਹਦਾਇਤ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 40% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਮਿਊਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 1/3 ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਊਟਡ

ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 15 ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਣਯੋਗ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੂਲ

ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 40% ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ 15 ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਸੀ।

(23) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 17 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 7988 ਆਫ 2000 ਰਾਹੀਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ 2 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਨਰਲ, ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 2001 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 95 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 2 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਜਬ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੂਰੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। 2 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 5038 ਆਫ 2001 ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 2 ਮਈ, 2001 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 13 ਅਗਸਤ, 2001 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 13 ਅਗਸਤ, 2001 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। :-

“ਕਿਉਂਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਲਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

(24) ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿਆਇਤ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਕਤ ਕੇਸ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੀ.ਐਸ. ਬਾਜਵਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

(1) (1998) 2 SCC 523

ਰਾਜ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਆਇਤ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਣ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਆਇਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ ਉਹਨਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਟੀ ' ਹੇਜ਼ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(25) ਲਿਮਿਨੀ ਵਿੱਚ *£3the1 SpecialILeaverP* ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਜੋੜਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ (2)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਵੀ.ਐਮ. ਸਲਗਾਓਕਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਪ੍ਰ. ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3)* ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

“ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਖਾਰਜ ਕਰਿ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਾ-ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਿਲੀਨਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 133 ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 136. ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ
ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

---

(2) AIR 1990 P & H 117

(3) AIR 2000 S.C. 1623

(26) **ਕੁਨਹਾਯਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (4)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੋ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ-ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਲੀਨਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। "

(27) ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਾਜ਼ਾ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਐਸ. **ਸ਼ਨਮੁਗਵੇਲ ਨਾਦਰ** ਬਨਾਮ **ਟੀਐਨ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5)। ਕੁਨਹਾਯਮੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਰਲੇਵੇਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(28) (ਸੁਪੈਰਾ) ਦਾ ਕੇਸ ਜੋ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।

(29) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. ਨੰਬਰ 1611 ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਆਫ 2001 ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਲਾਈ ਜੱਗੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਹਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟਡ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਗੁਣਾ ਦਾ ਫੈਕਟਰ ਨਿਯਮ 11.5(2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 12 ਦਾ ਫੈਕਟਰ। ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਕਮਿਊਟਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ 12 ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦਾ ਕਾਰਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, 1/3rd

ਇੱਕ ਰਿਟਾਇਰ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਸੀ। 100. ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ 1/3rd ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇਸਨੂੰ 12 ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 1,200 ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਦਿਨ 'ਤੇ ਉਹ 59 ਸਾਲ ਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਸੰਖਿਆ 10.46 ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ

(4) AIR 2000 S.C. 2587

(5) (2002) 8 S.C.C. 361

ਯੋਗ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ। 12,552 ਹੈ। ਹੁਣ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 40% ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੁ. 120 ਅਤੇ ਕਮਿਊਟਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ। 1,440 ਅਤੇ ਸਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦ 10.46 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। 15,062.40 ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਮਿਊਟਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਕਮ ਨੂੰ 12 ਦੇ ਗੁਣਾ ਦੀ ਬਜਾਏ 15 ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, (ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)।

(30) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਦਰਸ਼ਨ ਲਾਈ ਜੱਗੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ: "ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। "

(31) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਲਾਈ ਜੱਗੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਮਿਊਟਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ 12 ਦੀ ਬਜਾਏ 15 ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਾਕ ਅਰਥਾਤ "ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਹਿੱਸਾ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ" ਨੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵ 8 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਊਟਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ 12 ਸਾਲ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਤੋਂ 15 ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 33.33% ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 40% ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ

---

(4) AIR 2000 S.C. 2587

(5) (2002) 8 S.C.C. 361

ਪੈਨਸ਼ਨ 12 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਵਧਾ ਕੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ 15 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(32) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕਾਫੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। 1 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ 12 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਦਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, 70 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ 58 ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ 12 ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ 12 ਸਾਲ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦੇ 70 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ 58 ਤੋਂ 70 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ 12 ਸਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ 58 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਕਮਿਊਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 19 ਮਈ, 1983 ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰ 69 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ 1 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 70 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਲੱਗ ਲਗਾਉਣ ਲਈ 19 ਮਈ, 1983 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ 70 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟਡ ਪ੍ਰੋਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਦਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਘਟੀ ਹੋਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਿਊਟਡ ਮੁੱਲ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 19 ਮਈ, 1983 ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(33) ਇਸ ਲਈ, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਊਟਡ ਮੁੱਲ 12 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਲਾਲ ਜੱਗੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸਰਪਾ) ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਮਿਊਟ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮਰ 58 ਸਾਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਦਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ 70 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਆਗਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਹ ਮਿਆਦ 58 ਸਾਲ ਤੋਂ 70 ਸਾਲ ਤੱਕ 12 ਸਾਲ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੈਨਸ਼ਨਰ 58 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਕਮਿਊਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 13 ਮਈ, 1983 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

ਮਾਨਯੋਗ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਿਊਟਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਹਮੇਸ਼ਾ 12 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਹੁਣ ਮਿਆਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਊਟਡ ਮੁੱਲ ਨੂੰ 33% ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 40% ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਸ਼ਨ ਲਾਈ ਜੱਗੀ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪੈਰਾ*) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਦੇ ਕੇ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:-

“ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਦਾ 40% ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਲਗਭਗ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਹਿੱਸਾ 15 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ 12 ਸਾਲ ਜਾਂ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਲ ਨੀਤੀ 70 ਸਾਲਾਂ ਦੀ, ਜੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

ਜਾਂ

ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਬਜਾਏ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ 40% ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰੇਗੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 11.5(2) *ibid* ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ 25% ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਹੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਲਾਭ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਠੋਸ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏਗੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅੱਜ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ, 1987 ਦੀ ਧਾਰਾ 21(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

(34) ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧੇ। ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀ ਬਣਾਉਣਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ

'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੱਜ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਲਾਈ ਜੱਗੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਮਿਊਟਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਕਮ ਨੂੰ 12 ਦੇ ਗੁਣਾ ਦੀ ਬਜਾਏ 15 ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(35) ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 6658 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 2001 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ 15 ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਆਮ ਕਾਰਨ" ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ UOI ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਲਿਮਟਿਡ ਸਾਬਕਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਭਾਰਤ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ। ਲਿਮਟਿਡ ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਹੋਰ, (7) ਅਤੇ ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਅਬਸੋਰਬਡ ਸੈਟਰਲ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਇੰਪਲਾਈ ਇਨ ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲਾ ਕੇਸ , (8) ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟਡ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 15 ਦੇ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(36) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 15 ਦੇ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟਡ ਮੁੱਲ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

- (6) (1987) 1 SCC 142
- (7) 1993 ਸਪਲਾਈ (4) SCC 37
- (8) (1996) 2 SCC 187

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

